

stilling, ved en saadan Parallellisering kan fremdrage noget betydeligt Argument med Hensyn til Afgjørelsen af det Spørgsmaal, der her ligger for; det er en reent praktisk Bedømmelse, hvorpaa det her væsentligt maa komme an. Jeg skulde ikke nærmere indlade mig dybt herpaa, selv om Sagen forelaa aldeles frit, jeg er maaffee kjætterisk, men jeg tilstaaer ganske oprigtig, at jeg kan see, at Afgjørelsen i og for sig vil have stor Betydning, enten den gaaer til den ene eller anden Side. Det er muligt, at jeg tager feil, jeg er ikke i den Grad inde i disse Forhold, skjøndt det i sig selv ikke er noget Herer, det er Noget, som man, naar man hender lidt til de praktiske Forhold, uden synderlig Vanskelighed kan sætte sig ind i, og jeg troer, at de Fleste ville give mig Ret i, at til Syvende og Sidst gjør det ikke saameget fra eller til, enten Spørgsmaalet finder sin Afgjørelse paa den ene eller den anden Maade; thi der vil altid kunne være Num for mange aldeles redelige Sidecontracter, ved hvilke de Paagjældende kunne tage de Bestemmelser, som ligge dem paa Sinde, og selv ligeoverfor Bestemmelsen om den absolut eensartede Afgift skulde det være meget nærfeligt, om ikke to Contrahenter, som begge ønske at blive enige om Noget, der i Grunden strider mod Lovens egentlige Tanke, nok skulde kunne finde ud deraf; saa maatte de da være meget tungnemme. Jeg skal imidlertid som sagt ikke nærmere indlade mig derpaa; men der er derimod en Sag, der ligger mig paa Sinde, og det er, at man her stemmer med klar Bevidsthed om, hvad man gjør. Netop fordi jeg ikke tillægger dette Spørgsmaals Afgjørelse stor Betydning, kunde jeg i denne Henseende forholde mig ganske rolig, dersom der ikke saavel i Udvalget som her i Thinget var fremkommet Ytringer fra den ærede Minister, paa hvilke de maae lægge særlig Vægt, som ønske Loven fremmet i god Forstaaelse med Regeringen. Dersom Forholdet er dette, at Forslagets Vedtagelse vil medføre, at Loven ikke indstilles til Stadsfæstelse, saa anseer jeg det ikke for hensigtsmæssigt, at det bliver vedtaget, saa vilde ialfald kun de stemme for det, som lægge saa megen Vægt derpaa, at de foretrækte, at Loven aldeles

ikke kommer ud, for, at den skulde komme ud uden dette Tillæg. I en Sag af denne Beskaffenhed forekommer det mig nu ønskeligt, at Thinget virkelig veed, om det stemmer aldeles frit, eller om der i saa Henseende er det Saaub paa det, som følger af Hensynet til en saadan bestemt Mening hos Regeringen. Vi have endnu ikke saalænge forhandlet med den høitærede Minister, at vi ere fuldkommen sikke paa at forstaae hans Terminologi, indtil videre forekommer det mig, at, naar en Minister „paa det Bestemteste“ modsætter sig et Forslag, kan det ikke forstaaes paa anden Maade end, at han ikke kan eller vil indstille Lovforslaget til Hans Majestæts Sanction, naar Afstemningen falder imod denne bestemte Udtalelse. Men der er af forskjellige Medlemmer udtalt forskjellige Opfattelser af, hvad den ærede Minister i saa Henseende har sagt, uden at den ærede Minister senere har yttret sig nærmere med Hensyn til disse stridige Ansuelser. Jeg troer, at Thinget er berettiget til at forlange, at det ikke i saa Henseende skal samle sig frem. Her kan nemlig ikke blot være Spørgsmaal om Overensstemmelse mellem Udtalelser paa dette og paa et tidligere Stadium, men tillige om en bestemt Handling, der ligger indenfor Ministerens Competence, og det forekommer mig at være yderst uheldigt, om man her vedtog en Afgjørelse under Indtrykket af, at Udtalelserne maatte forstaaes efter deres nærmeste Ord betydning, og det saa under Sagens senere Gang skulde vise sig, at Udtalelserne skulde forstaaes paa en anden Maade. Sagen har efter sin hele Beskaffenhed en saadan Betydning, at man er berettiget til at fæste Opmærksomheden særlig paa Ministerens Ord, og uden nærmere Forklaring forstaaer jeg ikke, hvorledes en Minister, der erklærer, at han paa det Bestemteste modsætter sig et Forslag, nogenstunde vil være istand til at overtage Ansvar for Lovforslagets Stadsfæstelse, naar der kommer et Forslag ind, som af ham er betegnet paa den Maade. Men det kommer jo ikke an paa min Opfattelse af den ærede Ministers Ord. For dem, der ønske at samvirke med Regeringen, er det meget vigtigt, at man forstaaer hinandens Sprog tiljulte; Misforstaaelser ere her meget ubehagelige. Det var